

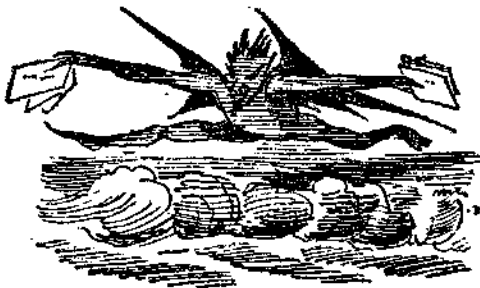
ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 21

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 4 Ἰουνίου 1875.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Τὸ ὄνομά μου εἶναι Annah Marrilies· ἔχω πατρίδα τὴν Σκωτίαν, δίπλωμα διδακτορίσεως καὶ κύριον ἐπάγγελμα τὴν διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ Μάλθου περὶ πληθυσμοῦ. Ἀναγνώσασα τὸν Πίνδαρον καὶ ἀγαπῶσα τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἤλθον νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν Ὀλυμπίων. Περὶ τούτων δὲν λέγω τίποτε, μὴ ἀγαπῶσα νὰ προσβάλλω τοὺς δυστυχοῦντας, ἐσάκεις μάλιστα ἀναγνωρίζουσιν, ὡς ὑμεῖς ἐν τῷ «Ἀσμοδαίῳ», τὰς ἐλλείψεις τῶν.

Εἶδον ἐν τῇ Ἐκθέσει τὰ γλυπτικὰ ἔργα τῶν κ. κ. Βιτσάρη καὶ Βρούτου καὶ τὰς κρίσεις ὑμῶν περὶ τούτων. Ἐξ ἀβρότητας πρὸς τοὺς κοπιῶσαντας τεχνίτας δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω ἂν ἔχετε δίκαιον ἢ ὄχι. Ἄλλως τε ἡμεῖς οἱ Ἄγγλοι, οὐδὲ τῶν γυναικῶν ἐξαιρουμένων, εἰμεθα πρακτικοὶ ἄνθρωποι· δὲν ἀγαπῶμεν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ σήμερον Ἕλληνας τὰς θεωρητικὰς συζητήσεις, ἀλλ' ἐξετάζομεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς δυνατῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. Σοφὸς τις πρόγονος ὑμῶν ἔγραψε πραγμασίαν «Περὶ τοῦ πῶς τις καθ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο.»

Ὅτω καὶ ἐγὼ, ἅμα εἶδον τὰ παιδία τοῦ κ. Βιτσάρη, τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Πάριν τοῦ κ. Βρούτου, ἀντὶ νὰ βυθισθῶ εἰς τὸ πέλαγος τῆς αἰσθητικῆς, εὐθὺς ἐσυλλογίσθην ὅτι ἠδυνάμην τὰ χρησιμοποιήσω τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς νεοελληνικῆς τέχνης ὑπὲρ ταχυτέρας διαδόσεως τοῦ σωτηρίου συστήματος τοῦ Μάλθου, καὶ ἰδοὺ πῶς·

Καίτοι Ἕλλην καὶ ἐφημεριδογράφος, καὶ ἔχων ὡς ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα πολλὰ πράγματα ν' ἀγορεύει, ἴσως ἕμως ἠκούσατε, κ. Συντάκτα, ὅτι ὁ σοφὸς Μάλθος ὑπελόγισεν ὅτι οἱ μὲν κάτοικοι τῆς γῆς αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, ὁ δὲ πλανήτης ἡμῶν οὔτε ν' αὐξήσῃ δύναται οὔτε νὰ πολυπλασιασθῇ, ὥστε μετὰ ὀρισμένον καιρὸν οὐχὶ μακρὸν ἀριθμὸν Ὀλυμπιάδων οἱ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοῦντες, μὴ εὐρίσκοντες οὔτε τόπον οὔτε τροφήν, θέλουσι καταστήσει νὰ τρώωσιν ἀλλήλους ὡς ἀράχνην κεκλεισμένην ἐντὸς φιάλης.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ ἀναμφισβήτητον, ὡς βασιζόμενον ἐπὶ μαθηματικοῦ ὑπολογισμοῦ. Ἦδη δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ φρικώδη ἀποτελέσματα τοῦ γραφικοῦ ρήτου «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε», ἤρχισαν νὰ ἴναι ἐπαίσθητά. Ἐν Λονδίῳ πλῆθος ἀνθρώπων ἀποθνήσκουσι καθ' ἔτος ἐξ ἐλλείψεως τροφῆς ἢ ἀέρος. Ἄν δὲ δὲν εἶχον τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Ἰνδικήν, οἱ συμπατριῶταί μου ἤθελον εἶναι πρὸ πολλοῦ ἀνθρωποφάγοι.

Πρὸς σωτηρίαν ἀπὸ τῆς μάστιγος ταύτης ὅ,τε διδάσκαλός μου καὶ οἱ ὄπαδοί αὐτοῦ ἐπρότειναν πολλὰ φάρμακα· ἦτοι νὰ ἐμποδίζεταί ὁ γάμος μεταξὺ ἀπόρων, οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ νυμφευθῇ πρὶν συμπληρώσῃ τὸ τριακοστὸν ἔτος, ἰατρικὰς συνταγὰς πρὸς ἀτεχνίαν καὶ ἄλλα πολλά. Ἄλλ' ἐκ τούτων τὰ μὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, τὰ δὲ εἰς τὴν ἠθικὴν, ὥστε τὸ πρόβλημα μένει ἄλυτον καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀνθρωποφαγίας ἐκκερμητός.

Γνωρίζουσα πόσον ανεξάλειπτοι είναι αἱ ἐντυπώσεις τῆς νεαρᾶς ηλικίας, ἐσκέφθην ὅτι πολὺ συντελεστικώτερον πρὸς διάδοσιν τοῦ συστήματος τοῦ διδασκάλου μου, συγχρόνως δὲ καὶ συνταγματικώτερον ἤθελεν εἶναι ἂν ἐνεπνεύετο εἰς τοὺς παῖδας, ἔστω καὶ δι' ἀπάτης τινός, ἀνυπέβλητος τις πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν γάμον ἀποστροφή. Πρὸς τοῦτο ἐσκέφθην νὰ χρησιμοποίησω τὰ προϊόντα τῆς νεοελληνικῆς τέχνης. Ἄμα ἐπιστρέψω οἰκάδε, θέλω προκαλέσει ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Μαθηστῶν ἔρανον πρὸς ἀγορὰν πεντακοσίων τοῦλάχιστον ἀντιτύπων τῆς Ἀφροδίτης τοῦ κ. Βρούτου. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα θέλουσι τοποθετηθῆναι εἰς τὰ ἐστιατόρια καὶ τοὺς κοιτώνας τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐρφανοτροφείων τῆς Ἀγγλίας· οἱ δὲ νέοι νομίζοντες, ὅτι τοιαῦτα ἔσχημα πράγματα κρύπτουσιν αἱ γυναῖκες ὑπὸ τὰς μεταξίνους αὐτῶν ἐσθῆτας θέλουσι καταφρονεῖν ἀθρόοι ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Μάλθου.

Ἄληθές εἶναι ὅτι εἰς πολλοὺς τούτων δὲν θέλουσι λείψει εὐκαιρία νὰ ἐνοήσωσι κατόπιν τὴν ἀπάτην. Σημειώσατε ὅμως, κ. Συντάκτα, ὅτι διὰ τῆς γλυφίδος τοῦ κ. Βρούτου δὲν προτίθεται νὰ ἐξαλείψω, ἀλλ' ἀπλῶς ν' ἀραιώσω τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς Ἀγγλίας.

Εἰσχεῖς καὶ ἀξιομακάριστοι εἶσθε ὑμεῖς οἱ νεώτεροι Ἕλληες, οἱ μὴ ἔχοντες ἐπὶ πολλοὺς ἀκόμη αἰῶνας νὰ μεριμνήσητε περὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Μάλθου· οἱ παραπονούμενοι ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν εἶναι μικρὰ καὶ ἀφίνοντες χεῖρα τὰ τρία τέταρτα αὐτῆς, ἄτινα δεκάκις τόσους Ἕλληνας δύνανται καὶ σήμερον ὡς τὸ πάλαι νὰ διαθρέψωσιν, ἐκτὸς ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι, ἀπολέσαντες τὴν προγονικὴν μεγαλοφυΐαν, ἐλάβετε ἀντ' αὐτῆς ὡς ἀντάλλαγμα ἄρξιν δεκαπλῆσιαν.

Ὅπως δὲ ποτε, ἂν καὶ δὲν ἔχετε τι νὰ φοβηθῆτε ἐκ περυσίας πληθυσμοῦ, πάλιν ὅμως νομίζω ὅτι δύνασθε καὶ ὑμεῖς νὰ χρησιμοποιήσητε πρὸς ἄλλον σκοπὸν τὰ ἔργα τῶν διαδόχων τοῦ Φειδίου καὶ Πολυκλήτου. Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ ὑμῶν βλέπω καθημερινὰ παράπονα ὅτι ἐπλεόνασε παρ' ὑμῖν πᾶσα τῆς Δύσεως ἡ διαφθορὰ καὶ κοινωνικὴ κακοθύμεια, ὅτι ἄνηθοι μαθηταὶ ἀναγνώσκουσι μυθιστορήματα καὶ δεκαετίες κορασιδὲς ἐργολαβοῦσιν. Ὅπως οἱ ἄρχαιοι Ἕλληες παρίστων μεθύσους ἔλωτας εἰς τοὺς νέους, ἵνα ἀποστραφῶσι τὴν μέθην, οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὡς ἀντιφάρμακον τῆς «*Dame aux Camélias*» καὶ τοῦ Φωβιάς, στῆσατε βρουτεῖους Ἀφροδίτας εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ βιτσαρίους Ἀραβίας εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ πειρασμοῦ.

Ταῦτα ἔλεγον προχθὲς ἐν τῇ Ἐκθέσει εἰς ἑλλαοδικὴν τινὰ, ὅστις πρὸ τῶν καλλίστων μαρμάρων τοῦ Πάρνηθος καὶ τῆς Πεντέλης ἐδάκρυεν ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν ἐγκυμονοῦνται τέρατα οἷα τὰ ἐκτεθέντα.

Ἐλπίζω ὅτι οἱ μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ Μαθητικοῦ συλλόγου δοθησομένη σπουδαία παραγγελία, θέλει παρηγορήσει τοὺς Ἕλληνας καλλιτέχνας δι' ὅσα κατ' αὐτῶν ἐσω-

ρεύσατε, παραγνωρίζοντες τὴν χρησιμότητα τῆς τέχνης των.

Ἐπιπέθης δούλη σας
ANNAN MERRILIES.

ΣΚΝΙΗΣ

Οἱ κάτοικοι τῆς Βαγάνδας εἶναι μαυροὶ καὶ δυστυχεῖς ἄνθρωποι τρώγοντες μόνον ἀραβόσιτον καὶ ξύλον· ἀλλὰ παρηγοροῦνται δι' ἐθνικῆς τινος παραδόσεως, καθ' ἣν τὰ δεινὰ αὐτῶν θέλουσι παύσει, ἂμα λάμψωσι συγχρόνως εἰς τὸ στερέωμα ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. Τοιοῦτόν τι φαινόμενον συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν Μεσολογγίῳ διὰ τῆς συγχρόνου ὑποψηφιότητος τῶν κ. κ. Τρικούπη καὶ Δεληγεώργη. Εὐχόμεθα ν' ἀγγέλλῃ τοῖς Μεσολογγίταις ὅσα καλὰ περιμένουσιν ἀκόμη οἱ Βαγανδίται.

Ὁ πλοίαρχος Σπέκιος, διατρίψας μακρὰ ἔτη ἐν τῇ ἀνεύρησι Βαγάνδα τοιαύτην ὑπέστη περὶ τὴν αἰσθητικὴν ἀλλοίωσιν, ὥστε ἐπιστρέψας εἰς Λονδίνον ἐθεώρει ὡς ἐλάττωμα τῶν Ἀγγλίδων ὅτι εἶχον εὐθεῖαν τὴν βίνα καὶ λείους τοὺς πλοκάμους. Ἀπαραλλάκτως καὶ ὁ ἐκβουλαρισθὲς κ. Λογιωτατίδης ὀνομάζει ὑπερευθέειαν τὴν μὴ ἐπέμβασιν τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὰς ἐκλογάς.

Κατὰ τὸν Ἐδ. Ἄβου «*τοῦ σήμερον Ἕλληνος τὰ πάθη «τόσον φρόνιμα καὶ προνοητικὰ εἶναι, ὥστε οὐδέποτε «ἐρωτεύεται νεάνιδα πρὶν πληροφορηθῆ περὶ τῆς προικὸς «οὐδ' ἐκδικεῖται ὕβριν πρὶν βεβαιωθῆ περὶ τῆς ἀτιμωρησίας».* Ὁ κ. Πατριάρχης ἀπέδειξε προχθὲς τὸ ἐναντίον. Δὲν συμμεριζόμεθα βεβαίως τὴν γνώμην τοῦ κ. συντάκτου τοῦ «*Λαοῦ*», καθ' ἣν ὁ πρόην βουλευτὴς Σύρου ἐπραξεν ἔργον ἀξιοπαῖνον μαχαιρώσας τὸν δυστυχῆ λιθαρόπουλον, πιστεύομεν ὅμως ὅτι πρέπει νὰ καταλογισθῆ αὐτῷ ὡς ἐλαφρυντικὴ περίστασις, ὅτι διὰ τῆς μαχαίρας του ἔδωκε φαινήν ἀναίρεσιν τῆς στυγρωτέρας κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος συκοφαντίας.

Ἡ «*Βελτίωσις*» περιέχει φράσιν ὑποδεικνύουσαν τὴν ἄκραν τοῦ ὠτίου ἢ μᾶλλον τοῦ συστήματος ὑπερασπίσεως, ὑπερ θέλει ἀκολουθήσει ὁ κ. Βούλγαρης καὶ συμμορία ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι δηλ. πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν ν' ἀποσυρθῶσιν, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἐπεθύμει νὰ μείνωσιν, ἐν

Ἀφαιρέσις προσωπείου.

ἄλλοις λόγοις ὅτι ἦσαν ἄπλοὶ ἀπειθῆνοι συντάκται τῶν στηλιτικῶν. Καὶ τούτου ὅμως δοθέντος πρέπει νὰ ὑπομείνωσι τὰς συνεπειὰς τοῦ τοιοῦτου ἐπαγγέλματος κρίζοντες «Ave Caesar, morituri te salutant.»

Γνωστὸν εἶναι τὸ ρητὸν τοῦ Κουρέως τῆς Σεβίλλης «Calomniez, il en restera toujours quelque chose.» Εἰς τοὺς λαμβάνοντας ὅμως κατὰ λέξιν τὸ παράγγελμα τοῦτο, ἐνθυμίζομεν ὅτι ἡ σοκοφαντία, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δὲν πρέπει ν' ἀντιβαίῃ εἰς τοὺς ἀπαραβάτους νόμους τοῦ πιστευτοῦ. Οὕτω οὐδὲν βλάπτουσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Λομβάρδου οἱ κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι, ἀναστήσας ἐκ νεκρῶν τὸν πρὸ τριετίας ἀποθανόντα γαμβρὸν του μετέθεσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νεκροταφείου εἰς τὸ τελωνεῖον.

Ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀπόλλωνος ἡ κυρία Μ. Κ** ἔλεγε χθὲς εἰς τὸ ἐπιτελεῖον αὐτῆς: «Μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρῶ εἰς Εὐρώπην, πρὸς θεραπείαν τοῦ βρυσανίζοντός με νοσήματος τῆς καρδίας.» Ἡ τοιαύτη φράσις ἐκ τῶν χειλέων τῆς ρηθείσης κυρίας προῦξένησεν ἡμῖν τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν, ὡς ἂν ἤκούομεν τὸν κ. Γρίβαν παραπονούμενον ὅτι πάσχει ρευματισμοὺς εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα.

Οἱ Γάλλοι λέγουσι: «quand il n'y pas de paille au ratelier les ânes se battent» ἤτοι

Ὅταν δὲν ἔχη ἄχυρον μαλόνουσι οἱ γαϊδάροι.

Τοιοῦτον θέαμα παρέστησαν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν οἱ μέτοχοι τοῦ Ἀκυρίου.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

Η ΚΕΝΟΔΟΞΙΑ

Δὲν εἶν' ἡ ἐκθεσις καλὴ,
ἀφοῦ καὶ κάτι λείπει.
Τὴν ἐπισκέπτονται πολλοί,
κάνεις δὲν θὰ τὸ εἶπη.

Λοιπὸν τί λείπει; Ἄχυρὸν
καὶ δείγματα ἀνθρώπων.
Πλὴν ἐρωτᾷ τις ἀπορῶν,
ἀξιζοῦσι τὸν κόπον;

Ἀξιζοῦν' ἔρκει νὰ ἰδῆς,
πῶς χάριν μεταλλίου
δὲν θὰ ἀπέμενεν οὐδεὶς
ἀπ' ἔξω τοῦ Ζαππεῖου.

Ὅλοι δι' ἐν μεταλλίον
ἐντὸς τοῦ ἀχυρῶνος.
Καὶ τάχα ποῖον κάλλιον
κυνόδοξο; ἢ ὄνος;

Ὅ εἰς τὸ ἄλλο γίνεται,
ὁ ὄνος καὶ μαρκίων.
Τὸ αἶσχος ἀποπλύνεται,
λαμβάνει καὶ βραβείον.

ΦΛΟΣ.

ANEMOMAZOMATA

Μὲ τοὺς κορσοὺς καὶ τοὺς φύλλους καὶ μὲ τὸν κοινορτὸν ἀνεφάνη, προῖόν τοῦ θέρου, καὶ θεατρικὴ τις ἐφημερίς Ἀπόλλων καὶ Φάληρον λεγομένη.

Γράφει καὶ ἀνέκδοτα, πρὸ πολλοῦ ἐκδεδομένα καὶ δημοιζόντα τὰ φαγητὰ ἐκεῖνα ἅτινα κατὰ τινὰς πονηροὺς μαγείρους εἰσι καλλίτερα τὴν γεῦσιν ἀναθερμαινόμενα τὴν ἐπαύριον. Ἴδου ἓν δείγμα:

«Βαρύτονός τις ἀποτυχὼν, ἐσυρίχθη. Ἐξερχόμενος δὲ τοῦ θεάτρου ἐθεάτο ἔχων περιτετυλιγμένον τὸν λαιμὸν μὲ σάλιον. — Καλλίτερον ἤθελε πράξει, εἶπε κακόγλωσσός τις, ἐὰν μᾶς ἐδίδεν αὐτὸ διὰ νὰ σφραγίσωμεν τὰ ὠτά μας, ὅταν ἐτραγῶδει.»

Εἰς ποίαν τάξιν ζώου ὅμως πρέπει νὰ κατατάξωμεν τὸν κακόγλωσσον, ὅστις θέλει ὀλόκληρον σάλιον διὰ νὰ σφραγίσῃ τὰ ὠτά του;

* *

Ἡ αὐτὴ ἀξιόλογος ἐφημερίς γράφει: «Ὁ θεὸς ἐπλάσε τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῆς γυναίκος.» Μετὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ σαλίου, περιττὸν νὰ ἐκπλαγῶμεν ὅτι ὁ γράψας τὴν φράσιν αὐτὴν δὲν θεωρεῖ τὴν γυναῖκα ἄνθρωπον.

* *

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐν Φαλήρῳ, ἐνῶ τὸ κοινὸν ἤκροατο ἐν σιγῇ καὶ κατανύξει τὴν ὥραιαν διωδίαν τῶν Λομβαρδῶν, αἴφνης ἠκούσθησαν βαρεῖς κρότοι, οὗς ὑπέλαβόν τινες ὡς κανονοβολισμοὺς ἐν Πειραιεῖ. Ἡπατώντο ὅμως ὁ θόρυβος ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν ἐπισήμου τινὸς ἑλληνος ἀξιωματικοῦ, δίδοντος τὸν βραχίονα εἰς ἐπίσημον διπλωματικὴν κυρίαν, καὶ κροτοῦντος τοὺς πόδας πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἐπισημότητός του.